

6-11-43

Montpeller 1 de març de 1943.

St Maria Planas
Puig d'olers.

Molt estimada amiga: Tant per l'insensibilitat humana
existint en el cervell de conans, com per a refer-me un
poc de la viva ferida que la meua ànima obre' amb meua
del trosset del meu fill, he volgut posar un temps
ambien-li alguns ratells, que no se si arribaran a meua
jeus. En aquest temps, per conto dels meus familiars q ara
les de Maria (la de 10-1-43 arribada fa dos dies) heu estat
reconfortant en tot atall els afectius fets del delirio de la
vida del meu fill, que la posicio se pare pava que no era
fa error injunt i expava si qualifiqui d'espantat. Sormentat
absoluta, resignacio completa al seu fat, exactament als detalls
del desti: ara es un, relegint els seus passos, que, una partem
de la mort, se fan i de l'altre vida, els seus periculis
no sonaven fals. Que seu hoja volgut occurrir-lo.

Quant a nosos, Maria, en aquets anys d'aparta, he pensat en
aquella tarda bella de danses de febrer de 1933, en que amb la
Comita veig posar uns cors, - els darrers - al Sonator, al
cant de Maria, se conta i del for! Quant a nosos es doquim
me han vingut els ulls en veure aquella creua y amorosa
anecdotica de comiat amb vida, a Barcelona, en la que la
seua caritat ens dona el consol i la tranquilitat. Tant de
partir nosaltres cap a l'inconegut, amb la plena figura
que a Maria no se li mouerant, mentre d'altre fingis un
traç de pa. Jim principi ens ha concedit la Presidencia de
concepcio-la! Que hauria estat d'ell sense verta? I com
hauriem pogut fer nosaltres ni un moment de tranquil-

litat? Nosaltres som gràcies a l'heu s' honra - nos - el pover
en consciència en l'esperit comi se la nostra mèta.

Jo no trobo paraules, amiga de l'ànima, per a dir-li
quan és el nostre orgullament. Perquè esalt, com sempre
Sant Pau, ha fet veure la mesura de la caritat, ha allar-
gat i embolcat els dies de Marins, li ha fet de mare, ha
tingut per ell, en vida i en mort, sobervolament moment
de fàbrica i de comprensió. Parant que no sigues més; no
podria sense plorar. Però això: gràcies se tot cor.

Sempre que signifiqui al Sr. Jals i a la germana Sor
Josefina que ho sabem tot del que hem fet per Marins, i
que mentre vivim, els nostres cors els venerem. Quan
a Marins, dies uns dies li escriurem.

Molt content que tot el de Marins sigui possible
per veure. Si ve un dia, com sempre, me que puguem
retornar, ens serà que vobres ha fet el bon bonis mais
demi ha dit amb nosaltres, amb un dia, el Sr i la
Jera filla Paquita, signem-hi be i ne' univergem la solista.

Algú que expone - Compita de nos pover nos rebles,
la pobra, no fa si podria. Un altre dia, pobra...

En cas de tot veu l'expressió del nostre
ofertes del seu amic

H. Jans

No sabria que es sigui, per la gran tranquil·litat que,
de fruit era, la nostra vida es arribada sense interrupcions
majors i que esperem que així sigui pel temps que nos resta...

la nostra part, sempre una desgracia - a la Maria Josefa i a la seva filla Paquita.